

Midweek 2022 in Lanaken van 12 t/m 15 april 2022

Het is alweer enige tijd geleden dat wij een mooie Midweek 2022 in Lanaken afgesloten hebben.

Toch genieten wij nog steeds na, zeker na het lezen van alle verhalen en het terugzien van alle foto's.

Nu is het gezien de grote hoeveelheid foto's een beetje moeilijk om dat naar u toe te sturen, maar daar broeden wij nog op hoe we dat gaan doen.

Wel willen wij u graag mee laten genieten van alle verslagen, met hier en daar een foto.

Als u de beschreven dag leest en u kijkt daarbij naar uw eigen foto's van die dag gaat alles weer leven en geniet u net zoals wij dat gedaan hebben.

Midweek 2022. Dinsdag 12 april

Eindelijk is het dan zover, 12 april '22 om naar Lanaken te vertrekken.

Om dat te vieren werd in de bus het liedje (gemaakt in 2020) gezongen.

Bij onze aankomst bleek dat we na de wandeling pas op onze kamers konden.

Toen de bus vertrokken was, kwam Peter Diks erachter dat zijn pet mee terug was naar Bergen op zoom!

We hebben eerst geluncht en zijn om 13.40 u met schitterend weer vertrokken voor onze eerste wandeling.

Keuze uit 8 km of 11 km. We staken de weg over en gingen Landgoed Pietersheim in langs het kasteel.

Daar werd een kabouter echtpaar zonder gezicht ontdekt. Daar moet natuurlijk een foto van gemaakt worden met vulling met gezichten.

Langs een atletiekbaan het bosterrein in via een speeltuin en kinderboerderij.

Er volgde een drassig weidegebied. De doorgang daarvan was opgelost met de aanleg van een plankenlooppad, met af en toe een passeer stukje. We passeerden nog een oude niet werkende watermolen.

Het pad liep slingerend door het bos langs een stroompje verder naar een oversteekplaats. Via stapstenen en oversteekhulp bereikten we de overkant.

Niet lang daarna bereikten we de rustplaats genaamd San Lanaco.

De eigenaar werd heel zenuwachtig bij het zien van de grote groep wandelaars.

Hij was compleet van streek toen Gerie vroeg of de muziek uit mocht.

Hij keek wat rond zette de muziek uit, draaide zich om naar de toog voor een bestelling, maakte die in orde, draaide zich weer om en zette de muziek weer aan. Eerst vertrok de 11 km groep. Ik hoorde dat die een erg op- en neergaand terrein hadden.

Een kwartier later ging de rest van de wandelaars op pad, als een streep richting hotel. Onderweg een korte afslag naar rechts naar een hondenterrein, betreden op eigen risico en langs tennisbanen weer naar het rechte pad.

Om 17.45 u hadden we een briefing en aansluitend een heerlijk diner.

Daarna kon eenieder doe wat hij wilde.

Peter Diks gaf via foto's en film een indruk van vorige Midweken. (Kees, Jos, Koos enz.)

Jaap Dekker.

Verslag van woensdag 13 april door Mia Mol en Thom van Broekhoven

De tweede wandeldag van onze Midweek start na een heerlijk ontbijt. We treffen fantastisch weer: prima temperatuur met een iets gesluierd zonnetje. Met ons zelf klaargemaakte lunchpakket in onze knapzak, zijn we er klaar voor om te vertrekken! We moesten bij de start wel even wachten op Stasja want die stond klaar voor vertrek op haar slippers... Maar in een mum van tijd waren ze gewisseld voor wandelschoenen en toen hield niets ons nog tegen.

De tocht gaat richting het Maasdal, we lopen langs het kanaal over het jaagpad. Het feit dat ik dictafoonopnames maak wekt de nieuwsgierigheid van onze groepsgenoten, voor mij een prima geheugensteuntje zodat ik het verslag thuis kan uitwerken zonder dat ik smeulige details vergeet! Ik word gevraagd of ik de slippers van Stasja niet vergeet te vermelden.... Sorry Stasja.... We vervolgen ons pad langs het jaagpad van het kanaal en spotten en reiger. Het weer wordt alleen maar mooier, de zon schijnt heerlijk!

We houden een drinkstop in het Maasdal. Er heerst een kakafonie aan enthousiaste gesprekjes. Tijdens deze wandeling ontdek ik dat twee oud-collega's van Vrederust ook van de partij zijn: Maria en Woutrien, beiden werkten in mijn tijd op Vrederust, in het Hoofdgebouw op de receptie. Wat een verrassing om hen hier tegen te komen! We lopen, nadat we het Maasdal achter ons hebben gelaten, door de weilanden: links zijn de aardappels gepoot en rechts staan de fruitbomen in bloei. Intussen horen we een leeuwerik zingen in de lucht! Prachtig, wat een rust!!

En weer laten we een dorpje links liggen en lijkt het erop dat ook hier de koffie niet geschonken gaat worden. Hoe het heet dat weet ik even niet. Wel lopen we nog steeds langs de Maas, maar niet meer over de keien vlak langs het water....

Oh help! Te vroeg gesproken, we buigen af en komen aan bij de Twie Köninge. Ze schenken er heerlijke koffie, we krijgen er een klein versgebakken cupcakeje bij. De bediening is fantastisch!

Na de koffiestop staan we op het punt om te vertrekken, wanneer Ria ontdekt dat ze haar portemonnee op toilet heeft laten liggen... Snel terug en jawel: hij lag er nog! Snel weer verder.

We kruisen de Zuid-Willemsvaart en lopen langs het water het mooiste dorp van Vlaanderen binnen: Oud-Rekem. Daar lopen we naar het Posthuis waar we onze lunchpakketten kunnen verorberen. Hier treffen we de 21 km-lopers. Zij zitten er al! De ontvangst en de bediening is gemoedelijk door 3 mannen: wij fantaseren dat het vader en twee zonen zijn, maar dat zou zo maar niet kunnen kloppen. Alle consumpties waren 1,50€ anders konden ze het niet onthouden, was hun uitleg! Echt hilarisch!

Na de lunch vertrekken de 21-km lopers als eerste, zij lopen terug naar de Waterburcht in Lanaken, vlak bij het hotel. Wij vervolgen iets later onze tocht en wandelen door Oud-Rekem naar de bushalte. Terug in Lanaken lopen ook wij naar de Waterburcht waar we door een gids zullen worden rondgeleid. Tijdens het wachten worden we door Peter en Peter getraakteerd op een kruidig Oostenrijks borreltje. Heel verkwikkend na zo een fikse wandeling!

Twee gidsen nemen ons vervolgens mee de Waterburcht in alwaar zij ons bijzonder enthousiast vertellen over de geschiedenis ervan. Wat een prachtige afsluiting van onze tweede wandeldag!

Na het diner worden we uitgenodigd om deel te nemen aan de bingoavond die ons door het hotel wordt aangeboden. Een deel van de groep gaat hierop in en wat was dat een goede keuze. We hebben tranen gelachen om de prijzen, maar in de laatste ronde was het menens: Joke van Bragt won de voucher voor een overnachting voor twee personen in het Euro hotel

Bravo!!

Verslag Wandelvakantie in Lanaken donderdag 14 April 2022.

Bij het krieken van de dag is de straat nat, wat... regen...? En een bewolkte lucht? Maar om half negen echter schijnt de zon en is de lucht strakblauw, hoera!

Al lopend langs het overheerlijke ontbijtbuffet, vullen we ons bord, tappen we ons onmisbare kopje koffie en zwaaien we de 14- en 21 km lopers uit.

Wij, de groep van 7 km, met voorlopers Gerie en Tony en achterloper Dik, vertrekken om 9:30u naar de bus, die ons brengt naar een gebied rondom 'Op Grimbie'. Tot onze verbazing arriveren we na ongeveer 1 km wandelen al bij de koffiestop in het mooie restaurant 'Aspermans', alwaar alle andere lopers al genieten van koffie met de bestelde vlaaien en als kers op de taart, een advocaatje met slagroom. Aangedikt maar voldaan vervolgen we onze wandeling in een prachtig bos, waar Piet al snel veel reeën ziet, maar wij niet...??

Enmaal aangekomen bij een tweesprong, kunnen we kiezen tussen een makkelijke- of een moeilijke route, maar de 7 km groep, voor geen kleintje vervaard, kiest uiteraard de moeilijke weg!

Vol goede moed togen we op pad, waar we alras geconfronteerd werden met reuzenhoge zandtrappen; een hele klim, maar de muziek van Gerie sleepte ons er doorheen.

Vanaf het hoogste punt lopen we over de Mechelse Heide richting lunchplek 'Het Salamanderke', waar de andere groepen al aanwezig waren.

Oprechte hulde aan de organisatie om ons elke dag weer samen te krijgen!

Deze dag een speciale verrassing; een ijsje t.w.v. €7,80, verrukkelijk, ze waren alleen zo groot, dat we de geplande bus misten en dus een uur later vertrokken.

Enmaal weer in ons hotel, de 7 km afstand ruim overtroffen, sloten we deze heerlijke dag af met een Oosters buffet.

Kortom: genoten van een geweldige culinaire wandelvakantie!

Alie Veken en Woutrien Klaasse

Lekker borrelen op de foto hieronder!

Verslag donderdag 14 april 2022 ,14 en 21 km, Midweek DWK

Vertrek van de 14 en 21 km om 8.45 uur in de mist, die snel optrok, zodat de zonnebril op kon. Het is een flinke groep en de sfeer is prima. We wandelen langs de vallei van de Kikbeekbron, die behoort tot het Nationaal Park de Hoge Kempen. Rond 10.45 uur aan de koffie met advocaatje met slagroom en vlaai bij Brasserie Aspermans. Na een tijdje voegt de groep van 7 km zich bij ons. Zij zijn met de bus gekomen en gaan na de koffie hun tocht lopen.

De 14 en 21 km groep gaat weer verder naar de lunchplaats Het Salamanderke in Maasmechelen. Prachtige tocht langs een geweldig mooi natuurgebied met zandafgravingen op de Mechelse heide.

Op de lunchplaats krijgen we nog als verrassing een ijsje aangeboden van het organiserend Midweek Team.

De 7 en 14 km groep gaan vanaf hier gezamenlijk naar de bushalte om terug te gaan naar het hotel in Lanaken.

De extra ijs boost heeft de groep van 21 km nodig om de zware tocht van hun laatste 7 km te lopen. Het is een tocht met pieken en dalen over smalle uitgesleten paadjes en trappen met geweldige uitzichten tot op een hoogte van 101 meter boven NAP.

Deze groep legt de laatste kilometers ook met de bus af, terug naar het hotel.

Voldaan keken we terug op weer een prachtige wandeldag.

Letty en Maria

MIDWEEK 2022 in Lanaken

De laatste tocht der tochten van de Midweek, voor de wandelaars van 14 en 21 km, gaat van start om half negen richting Maastricht, met als doel de lunch op het Vrijthof.

We vertrekken vanuit hotel Eurotel. Na 8,5 km wandelen langs bossen, in straten, steegjes en parken, komen we onderweg het standbeeld van d'Artagnan tegen. Bij de rivier de Jeker pauzeren we even, dat is nodig want de eerste helling van de St-Pietersberg komt in zicht.

Langs oude bunkers en opstallen van een vroegere kazerne, gaat het pad geleidelijk omhoog. Na een bocht naar rechts verschijnt daar de Duivelsgrot, waar wij even stil staan. Verder wandelen naar het hoogste plateau van de Pietersberg, dat een lang vlak terrein is met prachtige vergezichten. Maar dat is niet waar, de mist verpest het uitzicht, we zien niks!!!

Verder wandelen we over het plateau, waar het pad langzaam berg afwaarts gaat.

Nu naderen we het Cannerbos, een hoog uitgestrekte wal en met veel ingangen van uitgehouwen grotten.

Voor we het dorpje Kanne bereiken gaan we eerst door het Chateau Neercanne. Het is zoeken voor een geschikte koffie plaats, het uitgekozen café is dicht, maar we hebben geluk in brasserie Kanne & Kruike.!

Daarna vervolgen we onze wandeling, die langzaam weer omhoog gaat, naar de St-Pietersberg, boven op - en langs de ENCI groeven. Maar door de bossen van de Oehoe vallei was dit niet mogelijk, we hadden geen zicht. Daarna dalen we met een paar haarspeldbochten weer naar beneden, de eerste fabrieken komen in het zicht.

En daar was dan de ENCI-vallei. Alle wandelaars waren stomverbaasd van het prachtige uitzicht dat voor ons lag.

De wandeling gaat verder door de ENCI groeven naar de overkant, daar staat een nieuwe uitdaging te wachten. Het pad is nu een stalen trap van ongeveer 90 meter omhoog, die bevestigd is tegen de wand van de groeven; het is een vermoeiende uitdaging. Enkele waaghalzen gaan lopen op het vooruitstekende stalen plateau dat 20 meter over de groeven hangt.

De tocht gaat weer langzaam naar beneden, waar wij langs Fort Sint Pieter wandelen richting het centrum naar het Vrijthof, voor onze wel verdiende lunch in café D'n Ingel.

Na de nodige rust vertrekken we weer uit het centrum van Maastricht naar de Sphinx hallen, waar foto momenten op tegelwerken zijn gefotografeerd, de moeite waard om dit te bezien.

We vervolgen onze weg langs de rivier de Maas, met een splitsing van de Zuid-Willemsvaart, waar we later het dorpje Smeermaas passeren. Nu nog enkele kilometers en daar verschijnt het hotel.

Even uitrusten, vervolgens alle wandelaars bij elkaar voor een mooie groepsfoto.

Langzaam gaat iedereen naar de kamer, voor een verfrissing en daarna dineren.

Met de feestavond als afsluiting, met zang en dans, konden we nog even nagenieten van deze prachtige en gezellige Midweek 2022.

Enkele wandelaars hebben later op de avond in een KRING, met de HANDEN in één geslagen, gedanst en luidkeels als afscheid DROOMLAND gezongen, dit was echt het einde!!!

Ad Withagen

